

samkviksretten, såfremt hensynet til barnets tarv eller andre vægtige grunde taler derfor.

Stk. 5. Statsamtet kan ved den samkviksberettigedes død overføre samkviksretten til en den afdøde nærtstående person, såfremt barnets tarv tilsiger dette, herunder barnets hidtidige forbindelse med vedkommende.

§ 19. Aftale eller afgørelse om forældremyndighed kan ændres af statsamtet eller ved dom, såfremt det på grund af væsentligt forandrede forhold eller gentagen ubegrundet modarbejdelse af samkviksretten findes påkrævet af hensyn til barnets tarv. Statsamtet eller domstolen er ikke bundet af mulige aftaler mellem forældrene.

§ 20. Forældremyndigheden over adoptivbørn tilkommer adoptanten. Med hensyn til børn, der er adopteret af ægtefæller, såvel som mandens af hustruen adopterede børn og hustruens af manden adopterede børn gælder samme regler som om ægtefællers fællesbørn.

§ 21. Overførsel af forældremyndighed til andre end en offentlig myndighed eller en af de med offentlig anerkendelse virkende foreninger for børneforsorg kan kun ske med statsamtets godkendelse, som alene må meddeles, når det må antages at være til barnets tarv. Ydes der vederlag ved overførelsen af forældremyndigheden, bør statsamtets godkendelse i reglen kun meddeles på betingelse af, at vederlaget helt eller delvis sikres anvendt til bedste for barnet. Aftale om overførelse af forældremyndighed kan senere tilsidesættes af statsamtet, når afgørende omstændigheder, særlig hensynet til barnets tarv, kræver det.

Stk. 2. Dør den, til hvem forældremyndigheden er overført, træffer statsamtet bestemmelse om, hvem den skal tilfalde.

§ 22. Såfremt indehaveren af forældremyndigheden ved fraværelse, sygdom eller af anden grund er forhindret i at udøve denne, kan statsamtet, når den anser det for påkrævet, bestemme, hvem der skal udøve forældremyndigheden, så længe tilstanden varer.

Barnets forsørgelse

§ 23. Forældrene er hver for sig forpligtet til at forsørge barnet. Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under hensyn til forældrenes livskår og barnets tarv.

Stk. 2. Opfylder en af forældrene ikke forsørgelsespligten over for barnet, kan statsamtet pålægge ham at udrede bidrag til barnets underhold.

§ 24. Bidraget fastsættes under hensyn til barnets tarv og forældrenes økonomiske kår, herunder deres erhvervsevne. Er begge forældre ubemidlede, fastsættes bidraget i almindelighed til det for barnets opholdssted til enhver tid gældende normalbidrag. Er barnet avlet ved en ved dom fastslået kønsfrihedsforbrydelse, skal faderens bidrag ansættes således, at det dækker samtlige udgifter ved barnets underhold.

Stk. 2. Bidragspligten ophører ved barnets fyldte 18. år. Bidraget til en datter ophører endvidere, når hun indgår ægteskab, medmindre statsamtet bestemmer andet.

Stk. 3. Bidrag til undervisning eller uddannelse kan dog pålægges indtil barnets fyldte 24. år.

Stk. 4. Bidraget erlægges halvårsvis forud, medmindre andet bestemmes. Barnets bortadoption eller død medfører ikke fritagelse for nogen del af bidraget for den pågældende bidragsperiode.

§ 25. Særligt bidrag kan pålægges i anledning af omkostninger ved barnets dåb, konfirmation, sygdom og begravelse eller i anden særlig anledning.

Stk. 2. Bidrag i henhold til stk. 1 kan kun fastsættes, såfremt begæring fremsættes for statsamtet inden 3 måneder efter udgiftens afholdelse, medmindre der godtgøres at foreligge rimelig grund for overskridelse af fristen.

§ 26. Statsamtet kan til enhver tid ændre et bidrag, når der fremkommer grundet begæring herom. Bidrag, der er forfaldet før begæringens fremsættelse, kan dog kun ændres, når ganske særlige omstændigheder foreligger.

Stk. 2. Bidrag kan kun, når særlige grunde taler derfor, pålægges for en tid, der ligger